

Umirovljeni djelatnici

Prof. dr. sc. Gojko Balabanić, dipl. ing. fiz.

Zavod za računalno modeliranje materijala i konstrukcija

gojko.balabanic@ri.ht.hr

Prof. dr. sc. Gojko Balabanić rođen je 13. studenoga 1952. godine u Pagu. Srednjoškolsko obrazovanje završio je 1970. godine u Pagu, u područnom odjeljenju gimnazije „Pavao Ritter Vitezović“ u Senju. Diplomirao je 1975. godine na Prirodoslovno–matematičkom fakultetu u Zagrebu na smjeru Eksperimentalna fizika. Magistarski rad pod naslovom Struktura tekućine uz čvrstu stijenu - Simulacija pomoću računala, obranio je 1989. godine na istom fakultetu pod mentorstvom doc. dr. sc. Antuna Rubčića. Doktorat znanosti stekao je 1993. godine na Građevinskom fakultetu u Zagrebu obranom rada Numeričko modeliranje procesa korozije armiranobetonskih konstrukcija u moru pod mentorstvom prof. dr. sc. Nenada Bićanića.

U nastavnim i znanstveno–nastavnim zvanjima napredovao je od zvanja asistenta stečenog 1984. godine u znanstvenom polju Građevinarstvo i znanstvenoj grani Građevinski materijali, do zvanja redovitog profesora u trajnom zvanju, 2008. godine u znanstvenom polju Druge temeljne tehničke znanosti i znanstvenoj grani Materijali.

Autor je i koautor brojnih znanstvenih i stručnih radova objavljenih u domaćim i stranim časopisima te zbornicima radova sa znanstvenih skupova. Kao istraživač sudjelovao je u realizaciji međunarodnih i domaćih znanstvenih projekata. Kao gostujući znanstvenik boravio je 1998. i 2000. godine na Sveučilištu u Glasgowu (Department of Civil Engineering).

Na Građevinskom fakultetu u Rijeci zaposlen je od 1991. godine, najprije kao asistent, a kasnije kao nositelj brojnih predmeta: Poznavanje materijala, Mehanika 2, Ispitivanje materijala, Građevinski materijali, Struktura i svojstva materijala, Inženjerski materijali, Teorija i tehnologija betona, Numeričko modeliranje u inženjerstvu materijala i Inverzno modeliranje u procjeni konstrukcija. Na poslijediplomskim studijima na Građevinskom fakultetu u Zagrebu i Građevinskom fakultetu u Rijeci predavao je sljedeće predmete: Projektiranje eksperimenta, Mehanika materijala, Simulacija strukture i svojstava materijala i Transportni procesi u betonu. Bio je mentor na velikom broju završnih i diplomskih radova te suradnik na izradi nekoliko doktorskih disertacija. S prof. dr. sc. Dubravkom Bjegović i prof. dr. sc. Dunjom Mikulić suautor je udžbenika Građevinski materijali – zbirka riješenih zadataka u

zajedničkom izdanju Građevinskog fakulteta u Zagrebu i Građevinskog fakulteta u Rijeci, koja je neizostavna literatura generacijama studenata građevinarstva na svim građevinskim fakultetima u Hrvatskoj.

Od 1997. do 2004. godine bio je prodekan za nastavu na Građevinskom fakultetu u Rijeci, a od 1998. do 1999. godine privremeni pročelnik Građevinskog odjela Veleučilišta u Rijeci.

Znatan dio svog stručnog opusa odradio je od 1978. do 1984. godine kao zaposlenik Zavoda za betonske i zidane konstrukcije na Građevinskom institutu – Fakultetu građevinskih znanosti u Zagrebu. Pretežito se bavio ispitivanjima betona nerazornim metodama na izvedenim građevinama diljem Hrvatske te kontrolom i osiguravanjem kvalitete građevinskih materijala. Za provođenje stručnog rada iz područja nerazornih metoda ispitivanja usavršavao se na tehničkim fakultetima u Brnu i Pragu. Osim provođenja ekspertiza i pisanja elaborata, sudjelovao je u izradi normi U.M1.048 za naknadno utvrđivanje tlačne čvrstoće betona i U.M1.042 koja obrađuje problematiku mjerenja brzine ultrazvuka i definiranja zavisnosti čvrstoće betona o brzini ultrazvuka. Pri Državnom zavodu za normizaciju i mjeriteljstvo bio je član tehničkog odbora za beton TO71. Bio je voditelj laboratorija za ispitivanje i kontrolu materijala na gradilištu brane Hemren u Iraku.

U vrijeme dok Građevinski fakultet u Rijeci nije imao svoje laboratorije, organizirao je laboratorijske vježbe za studente u suradnji s Institutom IGH, što je uvelike doprinijelo poboljšanju nastave na tako izvedenim predmetima. Na Građevinskom fakultetu u Rijeci bio je voditelj Laboratorija za materijale baš u vrijeme priprema prijave na projekt „Razvoj istraživačke infrastrukture na Kampusu Sveučilišta u Rijeci“.

Prof. dr. sc. Gojka Balabanića pamtit ćemo na Zavodu za računalno modeliranje materijala i konstrukcija kao nekoga s velikim znanstvenim, stručnim i životnim iskustvom kome smo se uvijek mogli obratiti i tko se svesrdno brinuo za napredovanje nas mlađih kolega. Nakon njegovog odlaska u mirovinu nedostaje nam svakodnevnih par minuta zajedničkog neobaveznog razgovora o raznim temama.

pripremila Silvija Mrakovčić

Prof. dr. sc. Darko Meštrović, dipl. ing. građ.

Redoviti profesor u trajnom zvanju

Zavod za nosive konstrukcije i tehničku mehaniku /

Katedra za nosive konstrukcije

darko.mestrovic@uniri.hr

dmestrovic@grad.hr

<https://portal.uniri.hr/Portfelj/Index/1109>

Rođen je u Šibeniku 28. srpnja 1953. godine, a 1972. maturirao na Gimnaziji. Fakultet građevinskih znanosti u Zagrebu upisao je 1973. godine, a diplomirao 1978. godine s temom iz područja Dinamike konstrukcija. Neposredno po završetku studiranja, zaposlio se na Građevinskog institutu (tada pri Fakultetu građevinskih znanosti), na Zavodu za betonske i zidane konstrukcije, a na Odsjeku za mostove radi na stručnim poslovima. Od 1991. godine zaposlen je na Građevinskom fakultetu u Zagrebu, a od listopada 2003. godine, u polovici radnog vremena, paralelno i na Građevinskom fakultetu Sveučilišta u Rijeci. Umirovljen je u rujnu 2018. godine.

U veljači 1987. godine, na Fakultetu građevinskih znanosti u Zagrebu u redovnom je roku završio poslijediplomski magistarski studij iz područja Teorije konstrukcija obranom magistarskog rada pod nazivom „Dinamička analiza grednih cestovnih mostova pod prometnim opterećenjem“, a mentor mu je bio dr. sc. Joško Ožbolt, tada docent. U listopadu 1987. godine izabran je na Fakultetu građevinskih znanosti u Zagrebu u znanstveno-istraživačko zvanje znanstveni asistent te upisan pod brojem 089444 u registar istraživača pri tadašnjem Ministarstvu znanosti i tehnologije. U siječnju 1993. godine odobrena mu je tema doktorske disertacije pod nazivom „Umor armiranobetonskih i prednapetih cestovnih grednih mostova“, a doktorski rad pod mentorstvom prof. dr. sc. Jure Radića obranio je u listopadu 1996. godine. U disertaciji je, po prvi puta, za realni cestovni promet analiziran visokociklički umor u elastičnom području nosivosti ovih mostova, a rezultati istraživanja potvrđeni su kao izvorni znanstveni doprinos području Tehničkih znanosti u polju Građevinarstva.

Nastavnu djelatnost započinje 1982. godine temeljem izbora u zvanje asistenta za predmet Betonske konstrukcije. Po stjecanju akademskog zvanja magistra tehničkih znanosti i izbora u znanstveno-nastavno zvanje asistent (1989. i 1993. godine), nastavlja održavati nastavu vježbi iz

kolegija Betonske konstrukcije i Mostovi. Od 1993. godine, po stjecanju doktorata tehničkih znanosti, izabran je u suradničko zvanje višeg asistenta za kolegije Mostovi i Masivni mostovi. U znanstveno-nastavno zvanje docenta izabran je 2000. godine na Građevinskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu, gdje je kontinuirano do umirovljenja nositelj kolegija Montažne armiranobetonske konstrukcije, a od 2005. godine i kolegija Potresno inženjerstvo.

Od zaposlenja na Građevinskom fakultetu u Rijeci, djelatnik je Katedre za nosive konstrukcije i dotad jedini koji je na toj ustrojbenoj jedinici Fakulteta, ima znanstveno-nastavni izbor u znanstvenoj grani Nosive konstrukcije. U studenome 2005. godine izabran je u znanstveno-nastavno zvanje izvanrednog profesora. U svibnju 2006. godine izabran je u znanstveno zvanje znanstvenog savjetnika, a u lipnju 2011. godine i u znanstveno-zvanje redovitog profesora. U travnju 2017. su Senati Sveučilišta u Rijeci i u Zagrebu potvrdili i njegov izbor u trajno znanstveno-nastavno zvanje redovitog profesora. Član je Hrvatskog društva građevinskih inženjera, Hrvatskog društva građevinskih konstruktora i Društva sveučilišnih nastavnika i drugih znanstvenika u Zagrebu. Stručnom djelatnošću bavio se od početka svoga radnoga vijeka te sudjelovao u projektiranju oko jedanaest mostova i nadvožnjaka, izradi elaborata i ekspertiza za njih dva te provedbi projektantskog i investitorskog nadzora.

Tijekom proteklih trideset godina bio je aktivan znanstvenik. Kao autor i suautor objavio je četrdeset i tri znanstvena i stručna rada, od toga dvadeset i devet u zbornicima radova s međunarodnih znanstvenih skupova i tri rada u inozemnim časopisima. Održao je osam priopćenja na znanstvenim skupovima, a od toga četiri na međunarodnim skupovima te recenzirao trinaest radova. Kao istraživač aktivno je sudjelovao u realizaciji više znanstvenih projekata s tematikom nosivih konstrukcija, financiranih od strane Ministarstva znanosti RH te znanstvenih projekta za koje su financijsku potporu osigurala Sveučilišta u Rijeci i Zagrebu. Ta istraživanja, na kojima aktivno surađivao, kao i druga, ona koja je provodio samostalno, rezultirala su objavljenim radovima iz područja njegova znanstvenog interesa u području dinamičke analize mostova, umornosti mostova kao parametra njihove pouzdanosti i trajnosti te potresne otpornosti masivnih konstrukcija zgrada i mostova.

Iz ovih istraživačkih interesa proizašla su i mentorstva dvaju magistarskih radova studenata tadašnjeg poslijediplomskog magistarskog studija Građevinskog fakulteta Sveučilišta u Rijeci, „Analiza mostovskih konstrukcija pobuđenih pokretnom masom“ (Ivana Štimac, 2005) i „Analiza predgotovljenih betonskih konstrukcija u seizmičkim područjima (Danijel Simonetti, 2010) te znanstvenih radova koji su objavljeni u koautorstvu.

Na Građevinskom fakultetu u Rijeci održavao je nastavu na sveučilišnim studijima svih razina, uključujući i dodiplomski studij. Aktivno je sudjelovao i u pripremi nastavnih programa i planova bolonjskih studija za kolegije iz područja masivnih konstrukcija zgrada i mostova te bio nositelj i sunositelj kolegija Mostovi, Predgotovljene betonske konstrukcije, Prednapete betonske konstrukcije te Betonske i zidane konstrukcije. Na poslijediplomskom doktorskom studiju osmislio je sadržaj i bio nositelj kolegija Dinamika mostova. Mentorirao je sedam diplomskih radova studenata dodiplomskog studija našeg fakulteta te preko dvadesetak završnih i diplomskih radova studenata naših bolonjskih studija, a u koautorstvu s diplomantima objavio i pet znanstvenih radova.

Čitajući i sama ovaj tekst prepun činjeničnih podataka vidim da u njemu nedostaje nešto bez čega ga niti želim, niti mogu dovršiti. A to je da je svima nama na Katedri za konstrukcije bio uistinu kolega i prema nama dobar čovjek. S kojim se iskreno moglo razgovarati o osobnim ili profesionalnim temama, izmijeniti razmišljanja i iskustva, dobiti i dati savjet, a pritom ne čuti da je ikada ikoga spomenuo bilo kako drugačije, osim po dobru. To mi se čini doprinosom našoj Katedri, ne manje važnom od svega što smo baštinili od njegove nastavne, znanstvene i stručne djelatnosti na ovome Fakultetu.

pripremila Adriana Bjelanović